TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2012. gada 6. decembrī*

Lauksaimniecība — Regula (EEK) Nr. 3665/87 — 11. pants — Eksporta kompensācijas — Eksporta kompensācijas pieteikums attiecībā uz eksportu, kas nedod tiesības uz kompensāciju — Administratīvais sods

Lieta C-562/11

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesfinanzhof* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2011. gada 7. septembrī un kas Tiesā reģistrēts 2011. gada 9. novembrī, tiesvedībā

Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA)

pret

Hauptzollamt Hamburg-Jonas .

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: tiesneši M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents), kas pilda piektās palātas priekšsēdētāja pienākumus, E. Levits un M. Safjans [*M. Safjan*],

ģenerāladvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],

sekretārs M. Aleksejevs [*M. Aleksejev*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2012. gada 2. oktobra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Société d'Exportation de Produits Agricoles SA* (*SEPA*) vārdā – *D. Ehle*, *Rechtsanwalt*,

— Austrijas valdības vārdā – *C. Pesendorfer*, pārstāve,

— Eiropas Komisijas vārdā – *G. von Rintelen* un *B. Burggraaf*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Komisijas 1987. gada 27. novembra Regulas (EEK) Nr. 3665/87, ar kuru nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus eksporta kompensāciju sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem (OV L 351, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 1994. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 2945/94 (OV L 310, 57. lpp.) un ar Komisijas 1997. gada 18. marta Regulu (EK) Nr. 495/97 (OV L 77, 12. lpp.), 11. panta 1. punkta interpretāciju.

2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *Société d'Exportation de Produits Agricoles SA* (*SEPA*) (turpmāk tekstā – "*SEPA*") un *Hauptzollamt Hamburg-Jonas* par administratīvā soda piemērošanu *SEPA* saistībā ar to, ka tā nepamatoti iesniegusi eksporta kompensācijas pieteikumu.

Atbilstošās tiesību normas

3 Regula Nr. 3665/87 tika atcelta un aizstāta ar Komisijas 1999. gada 15. aprīļa Regulu (EK) Nr. 800/1999, ar kuru nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus eksporta kompensāciju sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem (OV L 102, 11. lpp., un grozījumi OV 1999, L 180, 53. lpp.), kas vēlāk tika atcelta un aizstāta ar Komisijas 2009. gada 7. jūlija Regulu (EK) Nr. 612/2009, ar kuru nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus eksporta kompensāciju sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem (OV L 186, 1. lpp.). Tomēr pamatlietai ir piemērojama Regula Nr. 3665/87, kurā ir izdarīti grozījumi.

4 Regulas Nr. 3665/87, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 2945/94, 11. panta 1. punkta pirmajā daļā noteikts:

"Ja atklājas, ka eksportētājs, kas pretendē uz eksporta kompensāciju, ir iesniedzis pieteikumu par lielāku kompensāciju, nekā pienāktos, tad kompensācija par attiecīgo eksportu ir tā, kas piemērojama faktiski eksportētajiem produktiem un no kuras atskaitītas šādas summas:

a) puse starpības starp to kompensāciju, par kuru tika iesniegts pieteikums, un to, kas piemērojama faktiskajam eksportam;

b) divkārša starpība starp to kompensāciju, par kuru tika iesniegts pieteikums, un to, kas piemērojama, ja eksportētājs ar nolūku iesniedz nepatiesu informāciju." [Neoficiāls tulkojums]

5 Šī 11. panta 1. punkta otrajā daļā ir noteikts, ka "par kompensāciju, par kuru ir iesniegts pieteikums, uzskata summu, kas aprēķināta, ņemot vērā [..] [pieteicēja] iesniegto informāciju".

6 Minētā 11. panta 1. punkta trešajā daļā ir paredzēts:

"Sodu, kas paredzēts a) apakšpunktā, nepiemēro:

[a)] nepārvaramas varas gadījumos;

[b)] izņēmuma gadījumos, pastāvot ārpus eksportētāja kontroles esošiem apstākļiem, kas iestājas pēc tam, kad kompetentās iestādes pieņēmušas eksporta deklarāciju vai maksājuma deklarāciju, ar nosacījumu, ka eksportētājs tūlīt pēc šādu apstākļu konstatēšanas [..] informē kompetentās iestādes, ja vien kompetentās iestādes jau nav konstatējušas, ka pieprasītā kompensācija ir nepamatota;

[c)] gadījumos, ja kompensācija, par kuru ir iesniegts pieteikums, ir acīmredzami kļūdaina, ko atzīst kompetentā iestāde;

[..].”

7 Šī paša 11. panta 1. punkta ceturtajā daļā ir noteikts:

“Ja a) vai b) apakšpunktā noteiktā samazinājuma rezultātā tiek iegūta negatīva summa, šo negatīvo summu maksā eksportētājs.”

8 Ar Regulu Nr. 495/97, kura stājās spēkā 1997. gada 26. martā, tika izdarīti šādi grozījumi Regulas Nr. 3665/87 11. panta 1. panta trešās daļas b) apakšpunktā:

“[..]

b) izņēmuma gadījumos, ja eksportētājs pēc savas iniciatīvas, tiklīdz viņš ir uzzinājis, ka kompensācija, par kuru ir iesniegts pieteikums, ir pārmērīga, rakstiski paziņo par to kompetentajai iestādei, ja vien kompetentā iestāde nav paziņojusi eksportētājam par savu nodomu pārbaudīt pieteikumu vai arī ja eksportētājs kaut kā citādi nav uzzinājis par šādu nodomu, vai arī ja kompetentā iestāde jau ir konstatējusi, ka pieprasītā kompensācija nav pareiza.” [Neoficiāls tulkojums]

9 Regulas Nr. 3665/87 13. pantā ir noteikts:

“Kompensācija netiek piešķirta, ja produktiem nepiemīt pienācīgi laba tirdzniecības kvalitāte un ja produktu, kas paredzēti lietošanai pārtikā, izmantošana šim nolūkam ir izslēgta vai ievērojami samazināta to īpašību vai stāvokļa dēļ.”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

10 No 1997. gada februāra līdz 1998. gada janvārim *SEPA* iesniedza *Zollamt Hallbergmoos* (Hallbergmosas muitas birojs) liellopu gaļas eksporta deklarācijas. *SEPA* šīm eksporta deklarācijām pievienoja veterināro dienestu izdotus sanitāros sertifikātus, kuros bija norādīts, ka šī gaļa nāk no “izolētām” lopkautuvēm Vācijā, tas ir, tādām, kurās tiek nokauti slimie dzīvnieki un tie dzīvnieki, kurus vajadzēja steidzami nokaut īpašu iemeslu dēļ.

11 Galvenā muitas pārvalde, proti, *Hauptzollamt Landshut* [Landshutas Galvenā muitas pārvalde], kura bija pilnvarota veikt minēto preču atmuitošanu, nosūtīja minētās eksporta deklarācijas *Hauptzollamt Hamburg-Jonas* [Hamburgas-Jonas Galvenā muitas pārvaldei], kas atbilstoši Eiropas Savienības kopējai lauksaimniecības politikai bija kompetentā iestāde eksporta kompensāciju piešķiršanai un samaksai. Tomēr *Hauptzollamt Landshut* visos gadījumos nenosūtīja *Hauptzollamt Hamburg-Jonas* sanitāros sertifikātus, ko *SEPA* bija pievienojusi eksporta deklarācijām.

12 Pēc tam, kad *Hauptzollamt Hamburg-Jonas* sākotnēji piešķīra un samaksāja kompensācijas *SEPA* par kopsummu DEM 1 633 436, *Hauptzollamt Hamburg-Jonas* ar 1999. gada 15. un 22. novembra lēmumiem pieprasīja atmaksāt šīs kompensācijas, jo Regulas Nr. 3665/87 13. pantā noteiktais nosacījums par pienācīgi labu tirdzniecības kvalitāti nebija izpildīts.

13 Faktiski pēc valsts iestāžu veiktās pierādījumu savākšanas 1997. gada 16. septembrī *Hauptzollamt Hamburg-Jonas* uzskatīja, ka gaļai, kura nāk no izolētām lopkautuvēm, nav pienācīgi laba tirdzniecības kvalitāte.

14 *SEPA* paziņojumus par šīs kompensācijas atgūšanu apstrīdēja tiesā. Tā kā izolētajām lopkautuvēm bija veterinārie sertifikāti, saskaņā ar kuriem attiecīgā gaļa ir derīga lietošanai pārtikā, un sanitārie sertifikāti, kas tostarp iesniegti, lai izpildītu muitas formālās prasības, *SEPA* uzskatīja, ka nevar apšaubīt šīs gaļas pienācīgi labo tirdzniecības kvalitāti.

15 Saistībā ar *Bundesfinanzhof* [Federālās finanšu tiesas] lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu Tiesa konstatēja, ka preces derīgums pārdošanai "parastos apstākļos" ir jēdzienā "pienācīgi laba tirdzniecības kvalitāte" ietilpstošs elements un ka tādu gaļu kā pamatlietā, kuras ražošana, apstrāde un izplatīšana ir būtiski ierobežota, pat ja tā atbilst sanitārajiem kritērijiem un ir komercdarījuma priekšmets, nevar uzskatīt par tādu, kas būtu derīga pārdošanai "parastos apstākļos" (2005. gada 26. maija spriedums lietā C-409/03 *SEPA*, Krājums, I-4321. lpp., 26. un 30. punkts). It īpaši pēc šī sprieduma *SEPA* prasība tika noraidīta un lēmums atgūt minētās kompensācijas kļuva galīgs.

16 Pēc šiem 1999. gada 15. un 22. novembra lēmumiem par atgūšanas uzsākšanu *Hauptzollamt Hamburg-Jonas* ar 1999. gada 23. novembra lēmumu uzlika *SEPA* Regulas Nr. 3665/87, kurā izdarīti grozījumi, 11. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā paredzēto sodu. Šis sods tika noteikts DEM 816 718 apmērā.

17 *SEPA* iesniedza sūdzību par šo lēmumu piespriest sodu, un *Hauptzollamt Hamburg-Jonas* apmierināja šo sūdzību daļā, kurā minētais lēmums attiecās uz gaļu, par kuru *Hauptzollamt Landshut* eksporta deklarācijai, kāda tā tika nosūtīta, bija pievienojusi sanitāro sertifikātu. Šajā ziņā *Hauptzollamt Hamburg-Jonas* uzskatīja, ka gadījumos, kad tā no tai iesniegtajiem dokumentiem varēja secināt, ka gaļa nākusi no izolētām lopkautuvēm, minētā 11. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā noteiktie nosacījumi nebija izpildīti.

18 Līdz ar to, kad ar 2002. gada 3. maija un 2004. gada 8. aprīļa lēmumiem par grozījumiem sākotnēji piespriestā soda apmērs tika samazināts par EUR 62 723, *Hauptzollamt Hamburg-Jonas* ar 2006. gada 31. janvāra lēmumu pārējā daļā *SEPA* sūdzību noraidīja.

19 *SEPA* par šo lēmumu iesniedza prasību *Finanzgericht Hamburg* [Hamburgas Finanšu tiesā], kura to noraidīja ar 2008. gada 8. septembra spriedumu. Apelācijas "*Revision*" sūdzību par šo spriedumu pašlaik izskata *Bundesfinanzhof*.

20 Uzskatīdama, ka strīda risināšanai ir nepieciešama Regulas Nr. 3665/87, kurā izdarīti grozījumi, 11. panta 1. punkta interpretācija, *Bundesfinanzhof* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai tādam eksportētājam, kas, atbilstoši izklāstot eksporta kompensācijas piešķiršanai nozīmīgos lietas apstākļus, iesniedz eksporta kompensācijas pieteikumu, lai gan saistībā ar attiecīgo eksportu tam faktiski nav tiesību uz kompensāciju, ir piemērojams sods?"

Par prejudiciālo jautājumu

21 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 3665/87, kurā izdarīti grozījumi, 11. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja eksportētājs, iesniedzot kompensācijas pieteikumu attiecībā uz eksportu, kas nedod tiesības uz kompensāciju, ir rīkojies labā ticībā un iesniedzis precīzu aprakstu par konkrētās preces īpašībām un izcelsmi, ir jāpiemēro šī 11. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā paredzētais [eksporta kompensācijas] samazinājums.

22 *SEPA* ieskatā uz šo jautājumu ir jāatbild noliedzoši. Tā uzsver, ka tās eksporta deklarācijās konkrētā liellopu gaļa tika identificēta kā tāda, kura nāk no izolētām lopkautuvēm, un tām bija pievienoti sanitārie sertifikāti. Tikai vēlāk, kad *SEPA* bija iepazinusies ar Vācijas kompetento iestāžu izdotajiem norādījumiem, atbilstoši kuriem gaļa, kas nāk no izolētām lopkautuvēm, neatbilst Regulas Nr. 3665/87 13. pantā noteiktajai pienācīgi labai tirdzniecības kvalitātei, kā arī kad šo vērtējumu apstiprināja iepriekš minētais spriedums lietā *SEPA*, *SEPA* esot varējusi būt informēta par to, ka par konkrēto eksportu tai nav tiesību saņemt kompensāciju. Šādos apstākļos būtu nepamatoti tai uzlikt minētās regulas 11. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā paredzēto sodu.

23 Austrijas valdība piekrīt šādam uzskatam. Savukārt Eiropas Komisija apgalvo, ka uz uzdoto jautājumu ir jāatbild apstiprinoši.

24 Šajā ziņā vispirms ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 3665/87, kurā izdarīti grozījumi, 11. panta 1. punkta pirmajā daļā paredzētais [eksporta kompensācijas] samazinājums ir jāpiemēro ne tikai, kad kompensācija pienākas mazākā apmērā, nekā to pieprasa eksportētājs, bet arī gadījumos, kad izrādās, ka kompensācija nepienākas, proti, kad kompensācijas summa ir vienāda ar nulli (attiecībā uz Regulas Nr. 800/1999 51. panta 1. punktu, kura formulējums atbilst Regulas Nr. 3665/87 11. panta 1. punkta formulējumam, skat. 2006. gada 27. aprīļa spriedumu lietā C-27/05 *Elfering Export*, Krājums, I-3681. lpp., 27. punkts, un 2008. gada 24. aprīļa spriedumu lietā C-143/07 *AOB Reuter*, Krājums, I-3171. lpp., 22. punkts). Minētais samazinājums šajos gadījumos atbilst negatīvai summai, kura saskaņā ar Regulas Nr. 3665/87 11. panta 1. punkta ceturto daļu ir jāmaksā eksportētājam.

25 Turpinājumā ir jāatgādina, ka šis [eksporta kompensāciju] samazināšanas mehānisms liek piespriest maksāt sodu, kura apmērs tiek noteikts proporcionāli summai, kuru eksportētājs būtu nepamatoti saņēmis, ja prasītā kompensācija būtu tikusi piešķirta. Runa ir par sodu, kas ir eksporta kompensāciju sistēmas neatņemama sastāvdaļa un kuram nav krimināltiesiska rakstura (šajā ziņā skat. 2002. gada 11. jūlija spriedumu lietā C-210/00 *Käserei Champignon Hofmeister*, *Recueil*, I-6453. lpp., 43. punkts; iepriekš minēto spriedumu lietā *AOB Reuter*, 18. punkts, un 2012. gada 5. jūnija spriedumu lietā C-489/10 *Bonda*, 30. punkts).

26 Atbildībai, uz kuru ir balstīts šis sods, galvenokārt ir objektīvs raksturs. No minētā izriet, ka Regulas Nr. 3665/87 11. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā paredzētais samazinājums ir piemērojams pat tad, ja eksportētājs nav veicis pārkāpumu (iepriekš minētais spriedums lietā *AOB Reuter*, 17. un 19. punkts, kā arī 2010. gada 28. oktobra spriedums lietā C-367/09 *SGS Belgium* u.c., Krājums, I-10761. lpp., 58. punkts).

27 Visbeidzot ir jāatgādina, ka gadījumā, ja kompetentās iestādes sākotnēji apstiprināja eksporta deklarācijas un ja, pamatojoties uz secinājumiem, kas radušies pēc šīs apstiprināšanas, kļuvis skaidrs, ka konkrētais eksports nedod tiesības uz kompensāciju, principā ir jāpiemēro Regulas Nr. 3665/87 11. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā paredzētais sods (iepriekš minētais spriedums lietā *AOB Reuter*, 27. un 30. punkts).

28 No Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka nevar atbalstīt *SEPA* argumentāciju, kurai pievienojas Austrijas valdība un saskaņā ar kuru Regulas Nr. 3665/87 11. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā paredzētais sods kļūst nepiemērojams vienīgi tādēļ, ka eksportētājs rīkojies labā ticībā un eksporta deklarācijā sniedzis precīzu informāciju par konkrētās preces īpašībām un izcelsmi. Faktiski atšķirībā no Regulas Nr. 3665/87 11. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunkta šī punkta pirmās daļas a) apakšpunktā paredzētais sods tostarp piemērojams gadījumos, kad eksportētājs, pamatojoties uz preču īpašībām un izcelsmi, uzskata un apgalvo, ka tās ir pienācīgi labā tirdzniecības kvalitātē, bet vēlāk izrādās, ka šī informācija ir bijusi kļūdaina (skat. pēc analoģijas iepriekš minēto spriedumu lietā *SGS Belgium* u.c., 57. un 59. punkts).

29 Šajā ziņā Tiesa jau ir precizējusi, ka, pat ja eksportētājs neiesniedz detalizētu aprakstu par konkrētās preces pienācīgi labu tirdzniecības kvalitāti, tā eksporta kompensācijas pieteikums tik un tā nozīmē, ka tas netieši apliecina, ka šis nosacījums ir izpildīts (2005. gada 1. decembra spriedums lietā C-309/04 *Fleisch-Winter*, Krājums, I-10349. lpp., 32. punkts). Ja vēlāk izrādās, ka šī netiešā deklarācija, kas iekļauta eksporta kompensācijas pieteikumā, bija kļūdaina, eksportētājam var uzlikt Regulas Nr. 3665/87 11. panta 1. panta pirmās daļas a) apakšpunktā paredzēto sodu, ja vien nav piemērojams neviens no šī 11. punkta 1. punkta trešajā daļā noteiktajiem gadījumiem, kad paredzēts atbrīvojums no soda (iepriekš minētais spriedums lietā *Elfering Export*, 30. punkts).

30 No visiem iepriekš izklāstītajiem apstākļiem izriet, ka tādos apstākļos kā pamatlietā, kad, neskatoties uz eksportētāja labo ticību un tā iesniegto precīzo aprakstu par preču īpašībām un izcelsmi, eksporta kompensācijas pieteikumam raksturīgais apliecinājums, saskaņā ar kuru šīm precēm ir pienācīgi laba tirdzniecības kvalitāte, izrādījās kļūdains, ir jāpiemēro minētā 11. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētais samazinājums, ja vien neiestājas kāds no šī 1. punkta trešajā daļā uzskaitītajiem gadījumiem, kad piemērojams atbrīvojums no soda.

31 Saistībā ar minētajiem atbrīvojumiem no soda *SEPA* atsaucās uz *force majeure* apstākļu esamību Regulas Nr. 3665/87 11. panta 1. punkta trešās daļas a) apakšpunkta izpratnē un izņēmuma gadījumu šī 11. panta 1. punkta trešās daļas b) apakšpunkta izpratnē.

32 "Force majeure" jēdziens lauksaimniecības tiesiskā regulējuma jomā ir izprotams kā ar attiecīgo saimnieciskās darbības subjektu nesaistīti, neparasti un neparedzami apstākļi, no kuru sekām nevarēja izvairīties, neskatoties uz visu izrādīto rūpību (iepriekš minētais spriedums lietā *Käserei Champignon Hofmeister*, 79. punkts un tajā minētā judikatūra).

33 Pretēji tam, ko apgalvo *SEPA*, ne kompetento Vācijas iestāžu izdotos norādījumus, atbilstoši kuriem gaļa, kas nāk no izolētām lopkautuvēm, neatbilst nosacījumam par pienācīgi labu tirdzniecības kvalitāti, ne iepriekš minētā sprieduma lietā *SEPA* saturu, kurā izdarīti līdzīgi secinājumi, nevar kvalificēt kā neparastus un neparedzamus. Kā Tiesa konstatēja minētā sprieduma 29. un 30. punktā, jau no pirms *SEPA* veiktā eksporta spēkā esošā Kopienas tiesiskā regulējuma izrietēja, ka gaļu, kas nāk no izolētām lopkautuvēm, pat ja tā atbilst sanitārajiem kritērijiem, var atļaut lietot uzturā tikai vietējā tirgū un vienīgi tad, ja ievēroti dažādi papildu nosacījumi.

34 Attiecībā uz paredzēto atbrīvojumu no soda "izņēmuma gadījumos" gan no Regulas Nr. 3665/87 11. panta 1. punkta trešās daļas b) apakšpunkta formulējuma redakcijā, kas izriet no Regulas Nr. 2945/94, gan no šīs tiesību normas formulējuma, kas izriet no Regulas Nr. 495/97, ir secināms, ka Savienības likumdevējs vēlējās atļaut eksportētājiem, kuri nepamatoti iesnieguši eksporta kompensācijas pieteikumu, izvairīties no šī 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā paredzētajiem sodiem, ja tie pēc sava pieteikuma iesniegšanas vai pat pēc tā pieņemšanas atklāj, ka šis pieteikums ir nepamatots, un par to nekavējoties informē kompetentās iestādes.

35 Konkrētajā gadījumā *SEPA* Tiesā apgalvoja, ka, pirms Vācijas kompetentās iestādes apstiprināja norādījumus, saskaņā ar kuriem gaļa, kas nāk no izolētajām lopkautuvēm, neatbilst nosacījumam par pienācīgi labu tirdzniecības kvalitāti, šīs iestādes balstījās uz apgrieztu premisu, saskaņā ar kuru gaļa, kas nāk no izolētām lopkautuvēm, atbilst visiem nosacījumiem, lai varētu tikt eksportēta, tādējādi radot tiesības saņemt eksporta kompensācijas. Tā arī uzsvēra, ka minētie norādījumi nebija publicēti un ka, kopš tā ar tiem iepazinās, tā pārtrauca iesniegt eksporta kompensāciju pieteikumus attiecībā uz šīm precēm.

36 Valsts tiesai ir jāpārbauda, vai šie apgalvojumi ir pareizi un vai pret to nozīmīgumu neliecina citi elementi. Neskarot šo pārbaudi, visus īpašos apstākļus, kādi ir minēti šī sprieduma iepriekšējā punktā, var pielīdzināt izņēmuma gadījumu esamībai Regulas Nr. 3665/87 11. panta 1. punkta trešās daļas b) apakšpunkta izpratnē.

37 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 3665/87, kurā izdarīti grozījumi, 11. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja vien neiestājas kāds no šī 11. panta 1. punkta trešajā daļā paredzētajiem gadījumiem, kad piemērojams atbrīvojums no soda, ir jāpiemēro minētā 11. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā paredzētais eksporta kompensācijas samazinājums, tostarp tad, ja, neraugoties uz to, ka eksportētājs rīkojies labā ticībā un precīzi raksturojis minētās preces īpašības un izcelsmi, izrādās, ka eksportam paredzētā prece, par kuru iesniegts eksporta kompensācijas pieteikums, nav pienācīgi labā tirdzniecības kvalitātē.

Par tiesāšanās izdevumiem

38 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

Komisijas 1987. gada 27. novembra Regulā (EEK) Nr. 3665/87, ar kuru nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus eksporta kompensāciju sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 1994. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 2945/94 un ar Komisijas 1997. gada 18. marta Regulu (EK) Nr. 495/97, 11. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja vien neiestājas kāds no šī 11. panta 1. punkta trešajā daļā paredzētajiem gadījumiem, kad piemērojams atbrīvojums no soda, ir jāpiemēro minētā 11. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā paredzētais eksporta kompensācijas samazinājums, tostarp tad, ja, neraugoties uz to, ka eksportētājs rīkojies labā ticībā un precīzi raksturojis minētās preces īpašības un izcelsmi, izrādās, ka eksportam paredzētā prece, par kuru iesniegts eksporta kompensācijas pieteikums, nav pienācīgi labā tirdzniecības kvalitātē.

[Paraksti]